

ikke foreskriver noget om, at *Politimesteren* skal have Domsmandslisten.

Justitsministeren svarede, at Forespørgselen var kommet ham lige saa overraskende, som den syntes at være kommet Offentligheden i det hele, og at han altsaa kunde besvare det første Led i Forespørgselen med, at han selvfølgelig ikke havde været bekendt med, at Domsmændene havde været underkastet politimæssig Afhøring om deres politiske Virksomhed, idet Ministeren i saa Fald straks havde grebet ind. »Jeg er først kommet til Kundskab om Sagen gennem selve Forespørgselen for en Uge siden. Da jeg læste den, fandt jeg det utroligt, at noget saadant skulde være sket, og nu, da jeg ved, at det *er* sket, kan jeg kun sige, at Fremgangsmaaden er ganske utilstedelig, og at den under ingen Omstændigheder maa gentage sig.«

Ministeren gav dernæst paa Grundlag af Erklæringer fra de Tjenestemænd, som havde haft med Sagen at gøre, en udførlig Redegørelse for, hvad der faktisk var passeret, og ud fra hvilke Motiver de paagældende havde handlet:

Efter at der den 6. Januar var meddelt Statsadvokaten i Aalborg, Svenné Schmidt, Sygeorlov, anmodede Rigsadvokaten Statsadvokaten for Fyn, V. B. Thomsen, om at overtage Sagen mod Hofjægermester Sehested. Gennem en Meddelelse i Bladene blev Statsadvokat Thomsen opmærksom paa, at den lokale Afdeling af L. S. havde lejet Terndrup Kro den Dag, Domsforhandlingen skulde finde Sted, til en Demonstration til Gunst for tiltalte, og det forekom ham at ville være overordentlig uheldigt for Domsmandsinstitutionens Anseelse, hvis det bagefter kunde oplyses, at den ene eller begge Domsmand som Medindbydere eller paa anden Maade havde givet Tilsagn om at deltage i denne Demonstration. Statsadvokat Thomsen drøftede derpaa i en Telefonsamtale med Rigsadvokatens Medhjælper, Statsadvokat Schlegel, Spørgsmaalet om Domsmændenes mulige Inhabilitet af denne Aarsag, og under Samtalen blev ogsaa det Spørgsmaal rejst, om en Domsmand maatte siges at være inhabil, hvis han havde overværet det Møde i Terndruplund, hvor Hofjægermester Sehested havde fremsat de injurierende Udtalelser, der var Sagens Genstand. Ministeren indskød her den Bemærkning, at det ikke var i Strid med Retsplejeloven at rejse Spørgsmaal om disse to Inhabilitetsgrunde; noget andet var, om det vilde være klogt, og i hvert Fald maatte en Indsigelse af denne Art være fremsat over for Dommeren. Der var i øvrigt ikke Enighed mellem de to Statsadvokater om Telefonsamtalens nærmere Karakter, idet Statsadvokat Thomsen hævdede, at han havde villet lægge Ansvaret over paa Rigsadvokaturen, og at Statsadvokat Schlegel havde